

само да се хвърли вънъ и да се тъпче отъ
человѣцитѣ.

14. Вие сте свѣтлината на свѣтътъ. Не
може се укри градъ, който стои навръхъ пла-
нина.

15. Нито запалять свѣщъ и я турять подъ
крина, а на свѣтилникъ, и тя свѣти на всички
вкѣщи.

16. Тѣй да свѣти прѣдъ человѣцитѣ свѣт-
лината ви, та да видяте добрите ви дѣла и
да прославяте Небесния вашъ Отецъ.

17. Не мислете, че съмъ дошълъ да на-
руша закона или пророчитѣ: не да наруша
съмъ дошълъ, а да испълня.

18. Защото, истина ви казвамъ: доклѣ
прѣмине небето и земята, ни една иота, или
ни една чертица отъ закона нѣма да прѣмине,
докато всичко това се сбѫдне.

19. Прочее, който наруши една отъ най-
малкитѣ тия заповѣди и тѣй поучи человѣ-
цитѣ, той най-малъкъ ще се нарече въ Цар-
ство Небесно; а който испълни и поучи,
той великъ ще се нарече въ Царство Не-
бесно.

20. Защото, казвамъ ви, ако вашата пра-
ведность не надмине праведностъта на книж-
ницитѣ и фарисеитѣ, нѣма да влѣзете въ
Царство Небесно.

21. Слушали сте, какво бѣ казано на
древнитѣ: не убивай; а който убие, вино-
венъ е прѣдъ сѫдътъ.

(14) Филипп. 2, 15. (15) Марк. 4, 21. Лук. 8, 16; 11,
33. (16) Филипп. 2, 15. 1 Петр. 2, 12. (18) Лук. 16, 17. (21)
Исход. 20, 13. Второзак. 5, 17. Мат. 19, 18. Марк. 10, 19.
Лук. 18, 20.